

til at stille Vædringsforslag. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til at vedtage Vædringsforslaget.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg maa tilstaa, at jeg overhovedet ikke har stor Tro til Nyttevirkningen af Karantænebestemmelser lige overfor en Sygdom som Kolera. For mig staa det saaledes, at naar der overhovedet skal gjælde Bestemmelser, ville de mest være til Gene lige overfor Rejsende og Skibsfarten, og særlig overfor Rejsende ville de sjældent virke til Gavn; det har viist sig, at naar der er en stærk Epidemii paa en Egn og en stærk Forbindelse mellem denne og Handelspladsen her, vil Smitte vanskeligt kunne forhindres. Jeg tror, at saadanne Bestemmelser mange Gange mere ere til Skade, idet de stedlige Autoriteter ofte ved saadanne Leiligheder blive for rolige som Følge af, at de tiltro Bestemmelserne mere Nytte, end de virkelig have, og derfor ikke tage tilstrækkelig fat paa de Foranstaltninger, som ere de vigtigste, nemlig at forhindre en videre Udbredelse af Epidemien; naar den først en Gang er kommen. Naar Foranstaltninger imidlertid skulle tages i denne Retning, forekommer det mig heldigt, at de blive saa omfattende som vel muligt, og jeg er derfor glad ved den nye Paragraf, som den ærede Justitsminister foreslaar indsat efter § 10; ogsaa for den Egn, som jeg repræsenterer, vil den kunne have en Del Betydning. — Til § 8 maa jeg ubetinget foretrække det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede 7de Medlem for 1ste Kredss (Broberg). Jeg kan nemlig ikke indse, at en Skibsfører i Almindelighed kan være en kompetent Dommer lige overfor Sygdomme, hvormod den Dom, der skal affiges, efter mit Skjøn maa affiges af Lægen. Og hvad angaar den Gene, som disse Bestemmelser skulle have lige overfor Skibsfarten, indser jeg ikke, at den kan blive stor, da det dreier sig om aldeles extraordinære Forhold, som dog ville medføre en Del Besvær for Skibsfarten og Skibsførerne, og jeg kan derfor ikke indse, at det skulde være nogen saa meget større Uleilighed for Skibsførerne at henvende sig til Lægen og høre Vedkommendes Dom i Sagen. Jeg skal derfor anbefale det ærede Medlems Vædringsforslag.

Broberg: Naar et æret Medlem (Kump) yttrede, at Lovgivningen ikke skjelner mellem Skibe og Fartøier, men betragter Ordet Skibe ogsaa indbefattende alle andre Slags Fartøier, skal jeg naturligvis ikke i mindste Maade modsig ham, der er langt kompetentere til at kunne bedømme det end jeg; men der er en anden Side af Sagen, som man ogsaa maa tage i Betragtning. For Dommeren kan det være fuldstændig klart, naar der kommer Sag op, at "Skib" betyder det Samme som "Fartoi", men ved denne Lov kommer det an paa, at de, der skulle bruge Loven, forstaa Udtrykket, og at de ikke ved Misforstaaelse kunne komme til at gjøre Noget, som strider mod Tanken i det. Det er mit Synspunkt i Sagen, jeg tager altid det praktiske Synspunkt. Nu kunde det maasse synes, som om jeg havde overset det Praktiske med Hensyn til Passagertrafik ved at stille mit Vædringsforslag, som jeg har gjort, og jeg skal tilføie, at jeg i Følge hele min Stilling, naar jeg skulde tage Hensyn til, hvad der skulde være behageligt for de Rejsende og Skipperne og Dampskibene, maatte være mest tilbøielig til at slutte mig til, hvad Justitsministeren har foreslaaet, thi det er det Nemmeste, og min Stilling taler naturligt for, at jeg skulde gaa i den Retning, thi jeg er, som det er en bekendt Sag, baade Medstifter og Medbestyrer af det forenede Dampskibsselskab, der jo aabenbart har omtrent hele Persontrafikken med Dampbaadene, og jeg kan ikke ønske at lægge den saadanne Hindringer i Veien, at jeg i mindste Maade kunde tro, at denne Trafik derved skulde lide, til Skade ogsaa for Passagererne. Men naar jeg har stillet dette Forslag, viser det, at jeg ene og alene ser paa selve Sagen og gaar ud fra, at naar der overhovedet skal være Bestemmelser, der skulle betyde Noget lige overfor Koleraen, maa de ogsaa være af den Væksaffenhed, at de ikke ere saa løst affattede, at de i Virkeligheden blive til Ingenting. Det er mig selvfølgelig bekendt, at Skibsførere, naar de komme fra udenlandske Steder, først maa henvende sig til Karantænebetjenten og melde sig; men der er naturligvis ikke Tale om, at de, naar der har været Sygdom om Bord, og de Syge ere komne sig, paa nogen Maade gjøre Anmeldelse om, at de have haft Syge om Bord.